

HRVATSKA RIEČ

PREDPLATA: ZA ŠIBENIK DONAŠANJEM U KUĆU TE ZA AUSTRO-UGARSKU
POŠTOM NA MJESEC K 1:25. ZA TROMJESEC K 375 POLUGODIŠNJE I GO-
DIŠNJE RAZMJERNO. — ZA INOZEMSTVO K 15 I POŠTARINA. — PLATIVO
I UTUŽIVO U ŠIBENIKU.

POJEDINI BROJ 10 PARA.

JUTARNJI LIST
IZLAZI SRIDOM, PETKOM I NEDJELJOM
Telefon br. 31. — Čekovni račun 71.049

UREDNIĆTO I UPRAVA „HRVATSKE RIEČI“ NALAZE SE U „HRVATSKOJ TI-
SKARI“ (Dr. KRSTELJ I DRUG.) — RUKOPISI NE VRAČAJU SE. — NEFRAN-
KIRANA SE PISMA NE PRIMAJU.

OGLASI PO CIENIKU.

Hrvatska politika u godini 1911.

Trudne joj danas sklapamo vede, da ju odpravimo tamo gdje svršiće tisuće i milijuni njenih predstavnika. A bila je tmurna, burna, krvava, još pod utiskom dogadjaja što odnisi krunu mladom portugizkom vladaru, da gleda zatim u revoluciju državu nesretnog cara Maksimilijana Habsburgskog i Skrajnji Iztok, da vidi napete lukove Englezke i Njemačke, i svrši svoj život u dimu hekatombe što ih podigne potomci Romula i Rema iz sijena Polumjeseca u čast i slavu Civilizacije.

U ovoj trzavici sveta, pojačanoj gladi i elementarnim katastrofama, naša Hrvatska nije ostala izvan doseg-a. Vanjska politika monarhije našla je još uviek odraza u našim odnošajima. Da nam nije bilo dobro, vidjeti je i iz sve više rastućeg izseljivanja, koje nam proždrlo najbolji autohtonii element, tako da ga sama Amerika broji oko 500.000.

I baš kad vidimo iz ovog tursko-talijanskog rata, da je trojni savez bio od koristi jedino Italiji, red nam je misliti, da smo mi u prvom redu plaćali te troškove, a to nam potvrđuju i odnošaji u Trstu, Istri, Rici i Gorici.

A ipak, uza sve nedaće što nas stizavaju usled nenaravnog položaja Austro-Ugarske monarhije u odnosu na njenom prama stranim državama, i unatoč činjenici da se na tom nena-ravnom i nama neprijateljskom odnosu šauzira i dualizam, to jest pre-vlast Niemaca i Magjara nad ostalim narodima, u hrvatskim zemljama još i danas ima ljudi, ima i stranaka koje su tome sistemu podporani. Možemo pače reći, da je u godini 1911. upliv tog sistema znatno poskočio, bar su-deći po simpatiji, koja mu došla od Srba u Bosni i Hercegovini.

I baš izjava bosansko-hercego-vačkih Srba, preko njihovih zastupnika, uperen protiv težnja za ujedinjenjem svih hrvatskih zemalja priklanjujući se dualističkom sistemu, odsjekla je graniće dvaju tabora, u koje je sada srstvana ciela Hrvatska u svim njenim delovima. Bijaše neminovna posljedica aneksije, da se srpski elemenat odluči, kojemu će se prikloniti carstvu, da li će biti suglasan s težnjama hrvatskog naroda ili će zadržati svoje separatističke težnje, za koje će na-laziti podgrijeva kod Magjara. Dogo-dilo se protivno nego se nadali oni, koji mislili da će aneksijom Bosne i Hercegovine biti kraj kojekavim iluzijama naših Srba. Danas je činjenica da su se Srbi Bosne i Hercegovine najodređite izjavili protiv sjedinjenja sa Banovinom, i u tom držanju bo-sansko-hercego-vačkih Srba odrazuje se mišljenje Srba u svim hrvatskim zemljama.

Posljedica tog srpskog separa-tizma bijaše izmirenje dviju hrvatskih frakcija Herceg-Bosne, i onda sporazum katolika sa muslimanima, koji po prvi put kao jedna stranačka cje-lina napustiše svoje stanovište protiv sjedinjenja Bosne i Hercegovine s osta-

lim hrvatskim zemljama, bledo mar-kirajući princip autonomije anektiranih zemalja. Ovaj blok Hrvata katolika i muslimana sačinjava saborsku većinu, ali je u najodređitoj opoziciji proti vlasti koja bi htjela suziti kompeten-ciju sabora na uzki djelokrug bećkog gradskog zastupstva i koja pogoduje Srbima u svakom pravcu. Odstup generala Varešanina s uprave zemlje uzludio je kao koncesija Srbima, koji u Magjarsku za svoje zahtjeve imaju najmoćnije zagovornike.

Ovo magjarsko-srbsko prijatelj-stvo, koje ima svoj koren u samoj Ugarskoj, osjeća najteže naša Banovina, jer je u srbskom životu svaki nagodenbi režim našao jaki oslon. Bogata županja sriemska liruje magjarskim eksponentima razne Sekuliće, Karamate, Petroviće, Avakumoviće, Ivice, dočim je grčko-izotični episkopat sa samim patrijarkom na čelu uviek naj-spremniji na usluge i Khuenima i To-mašićima. Ako je gdje i kad kakova opozicija Srba, kao onih u koaliciji, ta je momentana ili osobna.

Ovo držanje Srba i neda se drug-čije tumačiti van separatističkim nji-hovim težnjama, koje se krijuju sa težnjama naša Hrvata.

I prirodno je onda, da Hrvati s ovom činjenicom računaju i da prama njoj uđešiju svoju politiku.

Iz ove spoznaje, da se u borbi za oživovorene hrvatske težnje ne može podnipošto računati na srpski elemenat, morao se povuci logičan zaključak, a taj je bio: okupljanje hrvatskog živilja. Iz ove spoznaje osje-šta se potreba za okupljanjem, za slogan svih Hrvata, u prvom redu svih prava. I tako je nastala jedinstvena stranka prava, sa vrhovnom upravom za sve hrvatske zemlje, i može se reći da je u njoj preko 75% cjelokupnog hrvatskog elementa Banovine, Bosne i Hercegovine, Dalmacije i Istre. Oslanjajući se pak na hrvatsku pragmatičku sankciju izjavila je stranka prava da će poduprati svom snagom nastojanje braće Slovenaca, da se i slovenske zemlje prikupe hrvatskom državnom tielu. Buduć se slovenska pučka stranka, uz koju je 80% slovenskog naroda, izjavila za težnje, koje zastupa stranka prava, to je na jugu monarhije nastao jedan jaki faktor, koji se, obzirom na polo-jaz monarhije na Balkanu, sam od sebe nameće.

Solidarnosti težnja Hrvata i Slo-vanaca bio je odrazom i zajednički hrvatsko-slovenski klub u Beču, kojemu bijahu pristupili svi hrvatski i slovenski zastupnici osim petorce „Dalmatinaca“ i osim slovenskog liberala dra Ravnikara. Time je politički život Hrvata i Slovenaca dobio jedinstveniji i snažniji odraz na parlamen-tarnom polju te hrvatsko-slovenski klub postao važan faktor u parla-menatu.

Zajedničkim izstupom Hrvata i Slovenaca pitanje trializma došlo je u još jaču diskusiju, te ga je „Echo de Paris“ izticao kao stanovište sa-

mog prestolonasljednika nadvojvode Franu Ferdinandu.

Ziva svijest narodna, koja izbila u ujedinjenju svih prava, manifestira se kao nikada dosad. U Dalmaciji morala je osjetiti sav bies vlasto-držaca, sva nasilje i korupciju ujedi-njenih protivnika hrvatske misli, morala je podnijeti raspuste pravaških občina, sramotna i protuzakonita rješenja mješovitog povjerenstva, al je tako vidjelo, kako se skotrljavaju oni koji su bezkonjno ugutili hrtje, gledala je za izbora u carevinsko viće će se blatu valjaju veličine utva-raško-demokratske, a stranka prava izlazi iz borbe pobijedonasna, ponosna što može da pokaže, da se oko njenog stlega okupila većina izbornika Hrvata ove hrvatske pokrajine. Ta živa svijest narodna odjeljila je u Ba-novini progonima i nasiljima magjarskog eksponenta Tomašića, izdržala je raspusti sabori i pobijedonasno došla u sabor kao najjača stranka, spre-mna na nove borbe, na nove žrtve. A i smje bačeno u onu našu tužnu Istru donio je obilog ploda, jer vidjemos lava istrarski Hrvata dra. Matku Laginu, kako tjeru u uži izbor vodju protivnika u srcu Istre, u Puli.

Bilansa godine 1911. može da svakog Hrvata napuni nadom u ljepše dane. Što jače je zadario dušman u našu zemlju, to odporinja bješa naša snaga. Nisu nam ni bečki ni peštaški vlastodržci izpunili ni naj-skromnijih naših zahtjeva, — želje-zničko pitanje izvrglo se u podpunkt lakradu — nego su još izsispavali nas, prodriši su u Banovinu, u Bosnu, ba-čaju meze ne bi li nas zarobili gospodarski i kulturni, ali nismo se dali. Još u nama nije zamro onaj duh, koji nam da snage da preturimo tra-gediju Gvozdava, da izdržimo pogubljenju narodnih velikana, da prebrdimo absolutizam i Rakovicu, i da još ni danas, nakon 1000 godina od prvog hrvatskog kralja, nije u nama zamrla vjera u uskrsnuć hrvatskog kralje-vstva.

U to ime još sretnja nam budu nova godina 1912!

Željeznička sveća sa Dalmacijom.

Beč, dne 28. prosinca.

Imao sam prigode razgovarati se ovđe o gradnji željezničkog spoja sa Dalmacijom sa osobama, koje se zanimaju za ove poslove. U razgovoru bilo je go-vora i o članku, koji je ovih dana izašao u Vašenom listu u tom pitanju. Cio je članak bio preveden na njemački i podsast zanimanjim krugovima.

Veoma im se je dopala misao, da se kod željezničkog spoja sa Dalmacijom ima pazili na občeniti korist zemlje. Da će do toga spoja doći, o tomu nema dvojbe. Kao dokaz tomu navadaju ovđe gradnju željezničke pruge od Rogatice preko Rama dolnjog Štajerskoj na Rudolfov u Kranjskoj, koja je pruga već trasirana, a početkom nove godine ima se na istoj obaviti reviziju trase.

Gradnjom ove pruge bit će za lepi broj kilometara skraćen put do Dalmaciju, jer putnicima neće biti nužno da se voze preko Celja i Ljubljane na Rudolfov.

Ovdje se radi pače o tome, da se na sjever Rogatac spoji sa željezničkom prugom preko Ptuja, Turke i Spielfelda sa Gradcom. Ima ih pak koji zagovaraju gradnju pruge od Pürke preko Feldbacha ravno na Muerzschlag.

Pristane li ministarstvo na ovaj zadnji predlog, to će od Muerzschлага do na Raun bit gradjena jedna mal ne u ravnom pravcu hodeće pruge.

Cemu nam občinska autonomija?

Iz pokrajine, 24. prosinca.

Ovako moramo da se pitamo pomislijuci na kloaku dalmatinske uprave, koju vode oni, što no ih „Hrv. Rieč“ zgodno nazvala „umjetnicima“ u izigravanju zakona.

I dok takovih „umjetnika“ nalazimo medju onima, koji žive ili su živjeli u na-mjenskičvenim odajama, mi ih osudjujemo, ali ipak za njih ne stidimo, jer moraju da budu služe austrijske politike.

Nu ono, što je žalostno, što čini da nam se gristi i da takovih umjetnika imademo i na onome mjestu, u kojemu bi morao da vlast onaj čisti duh narodni, duh pravčnosti, gdje bi moralo sve da odiše samo višim narodnim cilje-vima.

Mi znamo, da su sve nepravice za zadnjih občinskih izbora potekle baš sa zemaljskoga odbora. Vidjeli smo, kako su se na njemu kovali već unapred razlozi uništenja zakonito izabranih občinskih za-stupstava. Vidjeli smo i pratili smo ih na zemaljskom odboru stidimo, kad oni sami ne znaju da se stide.

Evo još jednoga novoga djela toga našega odbora. Izbori u Opuzenu pozanti su na daleko, a biti će i još pozantiji. Na njima se borila pravaška stranka pod vodstvom Šarićevim sa udruženim strankama hrvatskom, demokratskom i srbskom pod starim pašom Omanom. Uspjeh je bio, da je pravaška stranka dobila 500 glasova većine.

Bolila ih je pobjeda i „umjetnici“ dodaće se na posao, mješovito povjerenstvo razpustilo je izabranje viće jer da oglasi nisu bili proglašeni. Već smo ne-davno dokazali, kako je to bilo protu-čionio, jer oglasi su bili proglašeni, a tužba je u tomica se samo jednoga djela nekih odlomaka; osim toga — što zakoni ne traži — svaki je izbornik dobio naročiti pismeni poziv. Ipak sve to nije vriedilo; izbori su bili uništeni.

U Metkoviću pak, ondje, gdje je „uspjeh“ stranke „umjetnika“ postignut jedino bezakon, tu se je svemu povlađalo, mješovito povjerenstvo sve je odo-brilo. Izbori u Metkoviću bio je takav, da ne znamo koji će načelnik imati srač i obraz da zasjedne na stolicu. Hrješo se je jedino imati jednoga Božnjaka kao občinskoga upravitelja, da se sve one pro-tuzakoniti izvrše. Fakat je taj, da je više punomoći pravaški protuzakonito od-bijeno nego li su „umjetnici“ imali većine. Oglasi nisu bili u toj občini nigdje proglašeni, zakon nizem ne štičen, punomoći se odvijale motivacijom, da je pod-pis načelnika pečat, a ne vlastoruan, svjedodžbe k punomoćima kupile se po svršenim izborima, te se poslije mjesec dana pridovale istima itd.

O svemu tome moglo je mješ-povjerenstvo, da se uvjeri, sigurno se je i uvjerilo, ali — kloaka je zahvatila sve. Ona je isla i dalje! Kasnije, nego li to zakon zahtjeva, razpisani su ponovni izbori. A što je najjače kloaka je po-stigla, te je zemaljski odbor sa namje-stničtvom naredio, da Poglavarstvo vodi

gradnju željezničke pruge do izbornih mjesti. Poglavarstvo imenovalo drugu dvojicu, vašeg vodju Miška Omana i Janka Rada. I ta dvojica su odrekli, a na to je poglavarstvo mje-sti njih bilo primorano imenovati dvojicu naših. Ne mogu dakle ni najmanje da se na to tuže.

Pa čemu da se i tuže? Sudbina je takova! Eto naši je glasovalo 580, a o-stalo ih preko 300, pače do 400, koje nje-

voditi njihovih izbora. Oni znaju vrlo dobro, da vodio ih sam Smolaka, Machiedo, Galzigna, pa i isti Miško Oman i svi ti razni ljudi iz kloake, većina pravaška nikada neće biti ne uništena, ma niti samo za malo smanjena. Što se dalje idu onih 500 glasova sve će to više rasiti. Nek se deset puta ponove izbore, deset će se putu slobiti zube onima iz kloake. Ali pitanje Opuzena nije samo Opuzen. Svi nam pokazuju trulost našeg javnoga živila, grijloču onih na vlasti. Občini Opuzena, osobito u vodjenju zadnjih izbora, niti je bila niti može da bude dokazana kakva nezakonitost, a eto oni, koji su baš postavljeni, da štite občinsku autonomiju, daju joj najveći udarac, izigravaju je u svoje nizke ciljeve, a bez ikakve, barem formalne, motivacije. Neka reku, može li se ista da privori onim ne 10 ili 20, već 500 glasova većine?

U daljnje komente se ne upuštamo, jer vidimo, da su uzaludni, da oni na vlasti rade samo ono što ih volja, što im stra-nički i osobni ciljevi govore.

U Dalmaciji ne, nemože se goroviti o kakvoj autonomiji; dok je Machieda i sličnih individua, cesta naša autonomija tek mrtvo je slovo.

Ponovna pravaška pobjeda u Opuzenu.

Opuzen, 24 prosinca.

Sinoć je zaključeno biranje u trećem tielu za občinske izbore, koji su bili pri-put zbog nepoštenja nekih demokratskih glavara uništene.

Uslijed raznih spletarenja Omara i one male družine preko dičnog prislu-dnika zemaljskoga odbora Dra. Machieda i one već proti tome najodučinje protesti-rali i ako smo znali, da nam na pogla-varstvo niti drugi može da nauđi. Mi znamo, da je u narodu naše občine pravaška misao zahvalila načelnika korijena, da je naš budući pravaški načelnik Ivo Šarić najobjektivniji i najpopularniji osoba u Nerevi — a ima i zašto da bude — pa stoga bili smo stali, da je naša pobjeda i to sjajna pobjeda sigurna, tako sigurna, kao što je sigurno, da Oman i njegovog družine neće biti nikada zasjeti načelničko stolice naše.

Iako što je stigla bila vlast o uništenju prvašnjih izbora dali su paliti iz mužara od udruženja. U čudu mora svak da se sada pita: čemu, mizerije jedne, kad eto ne samo da ste ponovo izgubili, već se niti niste usudili prikazati se na izbore?

Uzdati ste se u to, da občina ne će voditi izbore; eto ih nije vodila, pak??

Poglavarstvo imenovalo je izbornu komisiju i to dva vaša i dva naša. Od vaših bili su Stipan Vuletić i Ante Rado. Ti su odmah odrekli. Stoga je poglavarstvo imenovalo drugu dvojicu, vašeg vodju Miška Omana i Janka Rada. I ta dvojica su odrekli, a na to je poglavarstvo mje-sti njih bilo primorano imenovati dvojicu naših. Ne mogu dakle ni najmanje da se na to tuže.

Pa čemu da se i tuže? Sudbina je takova! Eto naši je glasovalo 580, a o-stalo ih preko 300, pače do 400, koje nje-

simo nijeli da mučimo, jer smo znali, da oni neće izboru pristupiti, oni, koji, da su sve sile upotrebili, ne bi bili mogli skupiti 200 glasova! A mi smo sami punomoći spremjenili — a ne predanii — imali toliko.

Trubili su, da će im metkovska godina pribinjati novcem... Zaluđu bi bio sav taj novac, jer pristaše naše tvrdili su nego li je ikakovo srebro novaca njihovih, a k tomu bili smo stari, da Metkovski nješti ljudi, pa trošili novac ondje, gdje od njega nikakove koristi.

I tako eto naša malá četa demokrata dočekala slaba Božić. A što čemo mi! Mi bi želi svakome da je svamuo vedar i veselo, at eto njima valjaj nje. I nije nam žao. Oni su uzrokom, da su izbori bili ponovljeni, oni su nam skupa sa svojim Machiavellim prouzrokovali nešto nenadanošnje posla, ali neka! Pobjedila naša najbolja im osveta. Posla našega mi ne žalimo, nijm smo barem još bolje učvrstili pristaše naše, svetopravšku još većno smo podigli.

Ako smo mi koju noć i kašnje u krevec posli, ali za to oni će se sadar prevrati i neće moći usnuti slatko za dugo i dugo, poništajući no teški poraz svoj.

A taj poraz neka ih nauči pameti, neka priznaju, da je Nerevta pravaška i samo pravaška.

Ali poznajemo ih dobro i neće nas iznenaditi ni ponovni kakav utok, al za to nek znaju dobro, da će ovoga puta biti zakon jači od Machiedović intriga.

U ostaloma neka se naši izbori i deset puta ponove, deset čemo rana zadati srcima protivnika naših, zatvorenih u rumu njihovim!

Opuzen, 26 prosinca.

Nemožemo da nadjemo rieči, koja bi pristajala članovima izbornoga odbora hrvatske i napredne stranke u Opuzenu.

Mi čemo ovdje prenijeti u cijelosti brzojav, koji upraviše „Slobodi“ i pobratimu joj „Narodne Listu“ i taj brzojav označuje vruhnam ili skrajne bezobraznosti ili skrajne bedastoće.

Taj brzojav glasi: „Vlada povjerila upravu obč. izbora kot. poglavaru, a ovaj ustmeno i preko telefona u dogovoru pravaškom kandidatu Šariću. Sinoć kasno poglavar, na dokaz nepristranski, imenovan dva naša starca u izbornu povjerenstvo, za koje je znao, da se ne mogu primiti. Kad oni to dozakali, i predložili naša dva mlađa, on predlog odbio. Jutros započeli izbori: svj. članovi povjerenstva pravaši, hrvatci zapremjeni od popova, fratar i njihovih pristaša. Vrata izborne dvorane zatvorena. Našim zapričen pristup. Imenica ne čita se javno, niti glasovnicu. Zbog povrijede zakona onemogućena borba. Brzovjasm. Namjesništvo za providjenja. — Izborni odbor hrv. i napr. stranke“.

Prije, nego li komentiramo ovaj besramni brzojav, sastavljen po svoj prilici od poštenoga Andrijaševića, spomenuto čemo, da smo ga — netom je „Sloboda“ amo prispjela — izložili javno u našoj Čitaonici, e da tako svj. oni, koji su pratili izbor, uvjere se još boje, zega je sve kadra ona mala četa demokrata naših. Svak se je zgazio nad tom tvrdom kožom obrazu, koji bi htjeli lažima da podignu svoj propali ugled kod onih, koji su daleko od naših prilika.

„Vlada je povjerila izbore poglavaru. A tko je bio onaj, koji je tražio i u to se uzdao? Bili ste vi sa svojim vodjama Smoldakom i Machiedom. Vi ste to u našoj občini proglasili svojom pobjedom, premda „Pučka Sloboda“ u br. 49, piše, da pravaši nastoje oko toga, da vodjenje izbora bude u občinam predano poglavarstvu.“

Laže, kad velite, da je vodjenje izbora predano pravaškom kandidatu Šariću, jer on je bio samo obični član povjerenstva.

Laže, da je tek „sinoć kasno poglavar“ imenovan dva vaša u izbornu povjerenstvo, buduće je to bilo više dana prije početka izbora.

Laže, da su to bili stari, koji nisu mogli pristupiti, jer Stipe Vuletić bio je za svih dana izbornih kao kakav mladić u lovu, a drugi po čitav dan može da odoli težkom radu. Nijesu li to nikav slabi starci.

Pa zatim poznato je, da je poglavar imenovan samoga vodju vašeg Omana kao povjerenika, a ni on se nije htio da primi. Što ste dakle više htjeli?

„Svi članovi povjerenstva su pravaši — da, ali istom tada, kada su se četvorica vaših odrekla.

„Hodnicu su zapremjeli“ — a hodniku nikakovih niti nema, već jedini ulaz pred izbornom dvoranom. Istina, da je taj bio zapremjen našim pristašama, al zašto? Jer su vaši ostali u rupama svojim, jer niti jedan se nije niti približio občinskom domu gdje se vodio izbor.

Laže, da su vrata bila zatvorena, da je vašima bio zapričen pristup. Tā gdje bili ti viši? Ovdje nam staje pamet pomisljajući na podlost vašu. Neka izadje jedan od vas, pa neka sa potpisom svojim izjavi, da ste vi došli na glasovanje, pa da vas je tko smetao? Nek izjavi, da li se je itko od vas prikazao izbori!

Laže, da se nije čitao imenik i glasovnice. Laže, da zbog povrijeđe zakona bili vam je onemogućena borba. Tā mi smo znali unapred i u „Hrv. Rieči“ smo pisali, da se vi nečete, da se ne smijete prikazati izboru, jer ste bili uvjereni, da ćemo vas hameton potući.

I znajući za to niste se prikazali, a imate srca, imate poštenu, da reknete, da vam se je pričelo.

Bilo je u našoj Dalmaciji borba, bilo je političkih okršaja, ali ovakove besmrannoši mislimo, da se nije još nikada zabilo.

Ako ste se mislili prikazati na izbore,

pokažite nam jednu punomoć, koju ste imali spremlju, imenujte nam jednoga, koji je izasao iz rupe i došao da glasuje.

Izjavili smo: „Pokoj vječni“ kuli Rizvan-begovićkoj, ali izjavili ćemo vam ga i svima vama skupa, da dobro zapamite, da je pravaška svjet jaka, jača od ikakova bedema, pred kojim u prah padatevi, propala deljadi!

Opuzenski pravaši.

Iz hrvatskih zemalja.

Položaj u Banovini.

Zast. Dr. Milobar u „Hrvatskoj“ piše članak, u kom veli, da koalicija živi u velikoj bludnji te misli, da pravaši ne mogu voditi ne politike nego pasivni i podupirati svaku nagodbenačku akciju. Medutim svaka parlamentarna stranka može voditi realnu politiku. Ideal je nagodbenačke opozicije dobiti vlast na temelju nagode, pravaša na rušeninama nagode. Pravaši se bore da sruše sustav, a ne da dobiju većinu i dodaju na vladu. Da pravaši i dobiju većinu, već to ne bi imalo za posljedicu da dobiju vladu. Magari je da je dali unionističkim elementima uz rasne koncesije, a to bi bio realni rad i uspjeh pravaša, jer bi se na taj način tjeraju unionističke elemente napred.

Veli da je pozivao koaliciju pred izborima na postizborno akciju; ona ju je odbila. Pravaši su izostali taktiku, da nijedna unionistička frakcija ne dodje do većine. Radi toga su novi izbori neizbjegljivi, a stranci prava stoje sada tri puta: ili da u sabor dodju opet jednakako jakе dve nagodbenačke stranke, ili se sporazumiti s koalicijom i unijesti stranku na rodnom napredku, ili složiti se s potomom i unijesti koaliciju. Kojim će se potem udariti, ovisi o koaliciji.

Ban Tomašić kod kralja.

Ban Tomašić prispije je u četvrtak 28. ov. mj. u Beč, da izvesti kralja o rezultatu izbora u Banovini i da mu ponudi svoju demisiju. Kako se glas, vladar demisije neće prihvati, a na to će ban podstreliti kralju predloge gledje saziva sabora.

† Dr. V. Homotarić.

Dne 26. ov. mj. preminuo je naglov smrću župnik u Tušlju i narodni zastupnik na hrv. saboru pravaš dr. Vjekoslav Homotarić.

Vjest o njegovoj smrti tužno će održeknuti u pravaškim redovima, jer stranka prava u pokojniku gubi iskrenog borca za pravaška načela. Pokojni Homotarić bio je čovjek riedke sposobnosti, koji je živio za svoj narod, s njime čuvstvovao i za njega radio.

Prošlih izbora nahladio se, te je morao leći u postelju, iz koje se evo više nije ustao.

Klanječki kotar gubi u njemu svoga zastupnika, koga je dva puta odlikovalo svojim povjerenjem, izabran ga narodnim zastupnikom. Slava mu!

Bosansko zemaljsko vijeće u Beču.

Primamo iz Beča: Članovi bosanskohercegovačkog vijeća: Predsjednik Vojslav Šola, podpredsjednik dr. Nikola Mandić, željeznički izvještajnik dr. Šimić, dr. Jozo Sunarić, dr. Stojanović, dr. Milan Srškić, dr. Šarić i Beščir Mehmedović prisutstvovali su prvoj sjednici ugarsko-hrvatske delegacije, te se medju delegata dali razdijeli jedan spomen-spis o željeznicama, koje se imaju graditi u Bosni i Hercegovini. Članovi su u ovom pitanju konferirali sa pojedinim ministrom a takodjer

su došli u dodir i sa delegatima austrijske delegacije.

Brošura o dalmatinskim željeznicama.

Do malo će dana izaći izpod tiska jedna zanimljiva studija o dalmatinsko-bošanskim željeznicama iz pera inžinjera Deškovića, koji se sada nalazi u Beču.

Hrvatska Rieč

ulazi novim ljetom u osmu godinu života. Za ovo 600 brojeva izdržala je teških žrtava i ljudnih borbi, ali velika knjiga nemarnih predbrojnika kaže, da se te naše žrtve i borbe kod nekih naših pristaša jako malo cijene.

Želimo da prestankom ove godine prestane i nemar predbrojnika te pozivljemo sve dužnike, da svoj dug u roku od 14 dana platite.

Novom godinom „Hrvatska Rieč“ pobrinut će se, da u većoj mjeri odgovori zahtjevima koji se u nju stavlju.

Izlazit će i daje tri put na tjeđan, a sve za cijilih K 15 na godinu; za pô, četvrt godine, za mjesec dana razmerno.

UPRAVA.

Gospodarski pregled.

O skupoći.

Naš nam bečki izvjesitelj piše pod datumom od 26. o. mj. da je vlada poslala bečkim novinama i zastupnicima vanjskih novina saobćenje, u kojemu javlja, da se na kolodvoru Franja Josipa u Beču može dobiti smjeđe uglevjelje iz državnih uglevnjika iz Češke kl. 100. za cijenu od K. 1.50. i u vrećanju od kl. 100. po K 1.60. Vlada se je dakle makla, da u Beču ipak nešto poradi, da se ublaži skupoc, a mi bismo bili znatiželjni, da li će vlada i u Dalmaciji ublažiti skupoc, gdje je veća nego li u samom Beču.

Iz grada i pokrajine.

Sjednica uprave stranka prava, sastavna je za 4. Siječnja 1912 iz jutra u Splitu.

Ova sjednica će biti, kako saznavamo, od velike važnosti, jer se na njoj osim nutrijentnih pitanja stranke — imade odlučiti o stanovništvu stranke prava prema samovolji i neviđenoj strančarskoj prijestraničnosti i tobože autonomnih ustanova u zemlji.

Iz uređeničtva „Hrvatska Rieč“ nije izšla u petak 29. ov. mj. radi prezapoštenja u tiskari. Konac je godine, pa je navala posla bila tolika, da nam ni uz najbolju volju nije bilo moguće izdati list. Zato dajemo ovaj broj s prilogom.

Sastanak učiteljstva šibenskog kota.

Na 23 t. m. učitelji i učiteljice šibenskog kotara imali su u Šibeniku sastanak, da se dogovore međusobno o akciji koju imaju poduzeti u borbi za svoja staležka prava. Bilo je prisutno 39 učitelja i učiteljica, a svj. ostali prisutnici na poprimljenoj zaključke.

Sjednici je otvorio zgodnji govor predsjednik uč. druživa Šibenskog kotara naduć. V. Belamarić. Viečanje je teko veoma skladno i dostojanstveno, kako to dolikuje učiteljskom staležu a nakon tog bili su jednoglasno usvojeni ovi zaključci:

- Učiteljstvo šibenskog kotara, sakupljeno na današnjoj sjednici, jednoglasno prihvata zaglavke poopriličene na skupštini učitelja u Splitu na 26. 11. g. 1911. Objećaje da će se složno boriti sa ostalim kolegama u pokrajini, za izvođenje svojih pravednih zahtjeva, kao što, da svj. stupaju učitelji Šibenskog kotara.
- Učiteljsko društvo šibenskog kotara u moljiva „Savezu“ da uznašto da čim prije dobjemo svoje glasilo, a istodobno, da naše loše materialno stanje iznese putem stranih novina.

3. U molbi, koja se ima prikazati saboru, neka se izričito izlazne izjednačenje plaće učiteljica sa onom učitelja.

4. Preporuča se „Savezu“ da brzjavno zahvali gospodima zastupnicima u Beču, koji su se zauzimali za učiteljstvo, te da nastoji nači način, kako bi došli u doticaj sa članovima finansijskog odbora u parlamentu, te našu stvar toplo preporučili.

S naše strane nadodajemo, da je izlišno više svako raspravljanje o povisici plaće pučkog i građanskog učiteljstva u pokrajini, jer se ovim učiteljstvu ne pomaze. Treba li pomoći? Treba. U tome su svi složni. Razprave ovde nesmije biti. Onaj koji je pozvan, a to je Žemaljski odbor, neka iradi ono, što je njegova dužnost. Glavno je dačko da se učiteljstvo i Žemaljski Odbor stave u doticaj i da se izradi takova osnova, da s njom učiteljstvo bude zadovoljno.

Čujemo da će delegati učiteljstva u subotu dne 30. t. mj. biti na okupu u Zadru, da se dogovore o daljnijim koracima u borbi za svoja prava. Stalni smo da će oni poći i da saborskog predsjednika i Žemaljskog Odbora. Tamo ih se nebi imalo pitati obecanjima, već bi im se imala pokazati osnova i nastojati njima udovoljiti, jer šta nam vriedi povećavati mrvice od godine do godine, a imati svake godine istu pjesmu i iste jadikovice. Neke se dakle jedan put odsječe, kako se nebi bar za 10-15 godina u saboru čule s jedne strane Jemajima, a s druge protjerujemaju pučkog učiteljstva u Dalmaciju. Što nepomaže niti učiteljstvo niti pučku nastavu u zemlji, dapače i jedno i drugo slabi i ubija. (Ova je vjest bila složena za broj koji imao izići u petak).

Odkup od cestitana. Nar. zest. d. Ante Dulibić, mješte da prijateljima i znanicima o novom ljetu šalje i uzvrata cestitke, darovao je „Ubožkom Domu“ K 10. —

I u istu svrhu šalje nam gosp. Gjuro A. Vojvodić iz Knina za družbu Čirila i Metoda K 10.

Izbor obč. upraviteljstva u Splitu. Iz Splita 28. ov. mj. Posljije toliko otezanja i natezanja danas je složno obavljen izbor novog obč. uprave. Demokratima je napokon uspjelo skloniti Katalinića, a nadradnjacima Smolak, da se prime časti i odgovornosti na občini. Trojkom Juršić — Ružić — Kaliterna nisu se mogli sporazumjeti, zato poslaše ličnika da ličku kušnu bolest, kojom je zaražena občina. Hoće li uspeti?

Napostavljeno Trumbića i Baraća oko Ilijice urođilo je tim, da je g. Ilijć, i protivlastile volje, biran za prjesednika. Za bolju karakterizaciju demokratsko-napredno-pučkoga Splita donašamo imena prjesednika: Dr. Joso Smolak, d. r. Ante Trumbić, d. r. Ivo pl. Tartaglia, d. r. (pardon) Ivan Dominik Ilijć, d. r. Frano Prvan, i d. r. Gajo Bulat, a načelnik Katalinić dobio je doktorski diplom u trgov. akademiji. Malum omeni! Advokatsko-trgov.-ličnička uprava! Prva uprava u pučkom Splitu bez pučana. Živio pučki Split!

D. r. Ante Trumbić, onaj poznati iz Splita policijski koji žive od kompromisa i slijepog specijalista „barbeka“, sada je svršio u upravi grada sv. Duje kao treći upravitelj. S jedne strane mu „Krapfen umoran u Jedinstvu“ s drugu onaj koga je d. r. Trumbić uvek nazivao „gundevaljem“ . . . I sad pitamo d. r. Trumbića, ako je on okružen „gundevaljem“ i onim drugim . . . što je on?

† M. Vjekoslava Gojanović. U sredu 27. ov. mj. oko ponoći preseli se u bolji svijet ova čestita i vrlina sastavnica. Radi dinih primjera ljubavi, samozataje i djelovanja, kao upraviteljica ženske škole i opatija samostana Sv. Lucije, njezina smrt rastuži u velike čitavo gradijanstvo.

Kći ovoga grada rodila se 19. travnja 1845. i već zarana, kad joj je tek 6 godina bilo, zavuč se medju samostanske zidine. Bijas, čedna i umilna, ali oštrourna, te se po želji njezinih starješina usposobi za učiteljicu još godine 1880. Radi riedkih vrlina, koje su resile pokojnicu, njezine je samostanske sestre izbraša starješicom - opaticom 1891., a školske joj vlasti povjerile upravu škole godine 1883. Zbog prirodne dobrote bila je ljubljena i štovana, pa je svak ugodno osjećao lijepe osobine njezina duha i srca. Učenici bili su učenici i ljubljena odgojiteljica i učiteljica, pa su je cijene radnje blagosti i nadarenosti. Puna čovje-

koljubive nježnosti, iskreno je osjećala za potisnene i bledne. Ljubila je školu i školski rad, te je prestupila nastojala, kako će žensku školu kod sv. Lucije podignuti do današnje visine, pa je tomu posvetila svoje lijepe sposobnosti prosvjetljena uima i premenita učiteljica sa srcima. Školski starješine priznajuju i povališe njezine radove, a brzovj, što ga je pokraj, nadzornik Ströll upravio samostanu, dokazuju koliko su je cijenili, gdje uživo saucše samostanu izrazuju i golemi gubitak za školu.

Predsjednik joj je bio ganutljiv sprovod. Izpratiše ju do zadnjeg počivališta Školska mladost i sv. pučki učitelji, te predstavnici vlasti.

Vječni joj pokoj!

Silvestrovo u Sokolu. Večeras kao na zadnji dan godine priredjuje naš Sokol zabavu s plesom. Program veoma zanimiv. Početak u 9 sati.

† Ante Skočić pok. Šime. Primamo iz Vodica: Tužni i žalostni Božić osvanuo našim političkim istomjeljnicima, a napose novoizabrano načelniku Krstu Skočiću, jer mu na osvijeć badnjaka premunio u 47. o. godini životu starji brat, vrlji pravaš Ante Skočić, koji sa sobom ostavio blednu udovicu i mnogobrojnu dječiju. Mili pokojnik bio dobro poznat u Kotarima i okolicama radi svog plemenitog i dobrog srca; na desetke hiljada kruna oprostio svojim dužnici. U političkim i administrativnim borbam bio uvršten u prvima pravasjki redovima. God 1904 bio občinski prjesednik i učitelj učiteljice Šibenske uprave. Demokratima je napokon uspjelo skloniti Katalinića, a nadradnjacima Smolak, da se prime časti i odgovornosti na občini. Trojkom Juršić — Ružić — Kaliterna nisu se mogli sporazumjeti, zato poslaše ličnika da ličku kušnu bolest, kojom je zaražena občina. Hoće li uspeti?

Biogradski općinski izbori. U božićnom broju javisimo, da je mješovito povjerenstvo dosudilo pravašima u drugom tlu. Iako je učiteljstvo učinilo 4 glasa većine, a prvo je ostavljeno Borelovicima. Tako je glasila naša informacija iz Zadra. Međutim gospoda u mješovitom povjerenstvu predomislile se te drugo tlu ne dosudise pravašima nego izboru tog tlu istišteli. Kakvim kriterijama tu je mješovito povjerenstvo sudilo, znat će Ivan Tomu Galzigna, doč. čei nama prilikom da malo pobliže osjetljivo ove smotre što ih počinja mješovito povjerenstvo.

† Kazalište. Večeras i slijedeći večeri gostuje u Kazalištu Mazzoleni komično Mještačko društvo g. Viktor Bratti. Na repertoar su Goldoni, Gallina, Pilotto, De Biasio. Noviteti: Odvjetnik-branitelj, Blagdan, „bukola“. Neprrijatelj žena, Velika pravda, Zlatni Anzol, Skupština remeta. Večeras prva predstava sa komedijom u 3 čina „Odvjetnik-branitelj“.

Smolak — njokaš. Pišu nam iz Slijepi: Gospoda statističari u zastupničkoj kući ove su godine postignuli rekord u sakupljanju raznih brojaka. Među ostalim brojkama ustanovili su da se je od 5 listopada do 20. prosinca u parlamentu izjelo samo 40.000 njoka. Malo je trudnije bilo pak ustanoviti brojkama, koliko je svaki zastupnik izjelo njoka. Jednom vragojanju ipak je uspjelo ustanoviti koliko je njoka bilo izjedeno od pojedinstvenog klub. Tako se je ustanovilo da je „Dalmatinac Klub“ izjelo samih 300 njoka. Sada je već bilo lako sazнатi, tko je ove njoke izjelo. Zna se naime, da Ivčević ne jede u jedu parlementu jer mu je preskupa hrana. Tresić je okućen u Beču. Čingrija jede privatno. Blažkini nemože njoke ni na oči, tako da

Bolestni na plućima, na grlu,

- - na zaduhu - -

Tko hoće da se rieši plućnih bolesti ili gribojloje pa i u težem stupnju, tko hoće da ozdravi od zaduhе, ma kako ona bila stara i činila se neizlječivom, neka se obrati na **A. Wolffsky** Berlin N. 37, Weissenburgerstrasse 79. Mnogobrojne zahtavali daju jamstvo za uspjeh njegovog liečenja.

Knjizice badava.

Marko Markovina

SPIRIT

Telefon 93. —

Sklađište i Zastupstvo

Peći i šparherda,

Eternita

Cijevi, dimnjaka i pločica
: keramike :

Stakala prostih i ornamentalnih
Papendeka tankog i debelog
Zahoda porculane i t. d.

„Djački Dom“ u Zadru

— KONVIKT —

Prima učenike srednjih škola na stan i obskrbu (vrlo dobra hrana, stan udoban, pranje, čišćenje, kraljenje, nadzor, poduka u svim predmetima itd.) uz mjeseci honorar K 70.

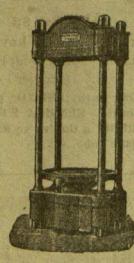
Ujedno primaju se učenici pučkih škola u pripravni tečaj za srednje škole (gimnaziju, realku itd.) Za uslove обратiti se ravnateljstvu.

Pravila šalju se bezplatno.

Ravnateljstvo.

ULJARSKE STROJEVE KAO I PODPUNE
UREDJAJE U SVAKOJ IZRADI, NAJFINIJA
IZVJEŠĆA, VINSKE PREŠE, SVE
VRSTI MOTORA, MLINOVIA I GOSPO-
DARSKIH STROJEVA :: ::

RAZAŠILJE

EMANUEL I OSKAR KRAUS

— TRST, VIA S. NICOLO Br. 2. —

BRZOJAVI: CARAUS, TRST — TELEFON Br. 2066.

Pozicirivanja po našim inžinirima, proračuni i načrti badava.

Krondorferova
alkalija narava,
kiselica.

Dobiva se u drogariji
V. Vučica
— Šibenik —

Hičarske radnje iz drveta za crkve

Kipovi svetaca, oltari, propovjeda nice
križni putevi, raspela, jaslice itd.

Katalog uzoraka s cienama daje se badava.

Za dostavu naručbe do štacije uključivo sa
škrinjom, ne plaća naručitelj.

Okrepljujuće sredstvo za želudačne slabosti

Austrijsko parobrodarsko društvo na dionice

„DALMATIA“

uzdržava od 1. maja 1911. slijedeće
glavne prupe:

Trst — Metković A (poštanska)

Položak iz Trsta ponedjeljak u 5 sati posle podne; povratak svake subote u 6 sati prije podne.

Trst — Metković B (poštanska)

Položak iz Trsta u četvrtak u 5 sati posle podne; povratak svake srede u 6 sati prije podne.

Trst — Metković C (poštanska)

Položak iz Trsta u subotu u 5 sati posle podne; povratak u četvrtak u 6 sati prije podne.

Trst — Korčula (poštanska)

Položak iz Trsta u utorku u 5 sati posle podne; povratak u utorku u 6 sati prije podne.

Trst — Metković D (Irgovacka)

Položak iz Trsta svake nedjelje u 3 sata pr. podne; povratak svake nedjelje u 2.30 posle podne.

Trst — Vis (Irgovacka)

Položak iz Trsta u petak u 5 sati posle podne; povratak svaki četvrtak 8.30 prije podne.

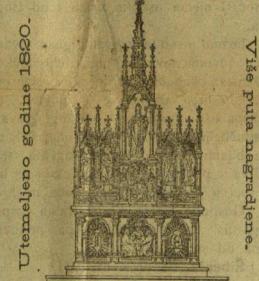
POZOR RODOLJUBI!

Zahtjevajte posvudgje
naše igrače karte

„PRIMORKA“

Prva slavenska tvornica
igračih karata u Ljubljani.

INSAM & PRIMOTH
St. Ulrich, Groeden (Tirol).

Utemeljeno godine 1880.

zatim za takove, koji su si poremetili djelovanje želudca, bilo prehladom ili neumjerenošću, bilo uzdanjem slabе, težko probavljive, prevrace ili prehladne hrane, te si time navukli grčeve, nadimaju i razne želudačne bolesti, pruža

Baldrianum dra. Engel-a

osobitu pomoć. Baldrianum pomaže osobito u začetku bolesti, jer predusreće težke posljedice kao bezsanici, vrtoglavici i druge preznake nervoznosti. Baldrianum je učinjen od najboljeg Samos-vina, djelatnog korenja te sladorde od trešnje i maline. Poradi svog sastavka čini Baldrianum redovnu stolicu i okrepljuje uobičajene celi organizam.

Budući da ne sadržaje nikakvih štetnih sastavaka, mogu ga bez pogibelji, kolici stoljetni toli djeca, bezbrinjno upotrebljavati. Uzima se u jutro i u veče mala žličica. Djeci i slabim razrijeđuje se toplim sladornom vodom. Dobiva se u ljekarnama Šibenika, Skradina, Drniša, Tisnica, Biogradu na moru, Benkovcu te celi Dalmaciji velika boca K 4, manja 3 K.

Ljekarne u Šibeniku razasili su 3 i više boca Baldrianum Dr. Engela uz snižene cene po cijeloj Austro-Ugarskoj.

Pazite na patvorine!

Traži se jednostavno:

Baldrianum dra. Engel-a

Širite „Hrvatsku Rieč“!

HRVATSKA VERESIJSKA BANKA

PODRUŽNICA ŠIBENIK

Centralna DUBROVNIK. Podružnica u SPLITU i ZADRU

DIONIČKA GLAVNICA 2,000.000 K
PRIČUVNA ZAKLADA U PRITIČCI 250.000

BANKOVNI ODJEL

PRIMA ULOŽKE NA KNJIŽICE U KONTO KURENTU
I ČER PROMETU; ESKOMPUTJE MJENCE, OBAVLJA
INKASO, POKRANJUJE I UPRAVLJA VRIEDNINE. DE-
VIZE SE PREUZIMaju NAJKULANTNJE, IZPLATE NA
SVIM MJESTIMA TU I NOZEMSTVA OBAVLJAJU SE
BRZO I UZ POVOLJNE UVJETE.

MJENJAČNICA

KUPUJE I PRODAJE DRŽAVNE PAPIRE, RAZTERET-
NICE, ZALOŽNICE, SRECKE, VALUTE, KUPONE.
PRODAJA SREĆAKA NA OBROČNO ODPLACIVANJE.
OSJEGRANJE PROTIV GUBITKA ŽIRBANJA. REVI-
ZIJA SREĆAKA I VRIEDNOSTNIH PAPIRA BEZPLAT-
NO. UNOVČENJE KUPONA BEZ ODBITKA.

Tvornica Papirnatih Vrećica

ANTE ZORIĆ - ŠIBENIK - (DALMACIJA).

Tvornica je uredjena sa svim potrebnim strojevima. Izrađuje vrećice u svim veličinama i u svim bojama. Ovo je prvo i jedino domaće poduzeće ove vrste. Cene su vrlo umjerenе, te domaći potrošaoci ne će imati razloga, da pored domaćeg poduzeća služe. se izvana.

— NARUČBE SE IZVRŠUJU VRLO BRZO I TOČNO. —

LJEPOTA I UMILJATO LICE postizava se kroz uporabu

AACHENER - THERMALOVOG SAPUNA

koji je ujedno najbolje sredstvo za očuvanje proti kožnoj bolesti

Dobiva se samo kod braće M. V. ŠKUBANJA — ŠIBENIK (Dalmacija).

Cijena jest za komade od I-e vrsti K 2:40	Cijena jest za komade od III-e vrsti K 1:40
" " " " II-e " " 1:60	" " " " IV-e " " .80

PRIJE UPORABE

POSLE UPORABE

Izmedju vatre i vode.

Katastrofa parobroda „Isea“.

Tužan Božić mornara. - Strašna oluja. - Požar na parobrodu „Isea“. - Izmedju života i smrti. - Čudom spašeni. - Jadransko more u plamenu.

Liep li je Božić, sa svima njegovima čarima što nosi u život obiteljski! Veselje je neizrecivo, koje uživa i staro i mlađe, i bogato i siromašno, ali ga razumije i dostoјno cjeni tek onda, kad si ga izgubio, daleko od svoga. I vidjet ćeš grad u razkoši i sjaju, i živjet ćeš sa svim mogućim udobnostima i konforima, ali na Božić, bez one intime obiteljske radosti, bez dječjeg veselja i bez dječjih suza, osjetit ćeš se osamljen, sa tjeskobom i čeznjom u srcu.

Takav je osobito život u mornaru, što daleko od dragih si bića, na svakom koraku susreta smrt, al ne preda pred njom već joj smjelo u oči gleda i prikosi.

Uzduž obale dalmatinske od Šibenika dalje prama Trogiru veselo je odjekivala u tmurnu noć božićna pjesma. Božić je. Ura noći bijaše već pred pô sata odbila i vani je hujila jugovina i tresla kućama, i mnoga je glava zurnula kroz prozore na more i uzdahla: Težko onom koga sade — Stiže u putu noća crna — A nočišta jadan ne imade . . .

Plameni jezici.

U jedan mah je neka neobična, ogromna svjetlost obasjala sav onaj kraj. S obale šibenske vidjelo se dolje prama jugu kô neke plamene jezike što sukljili u zrak u velike visine. Svjet je skočio na prozore da motri ovaj redički prizor.

Medutim je u Rogoznici cieo selo izletilo na obalu da promatra onaj u svojoj grozoti velebitni prizor što im se pružao odmah pred ulazom u luku. Neka strava spopala je svet i jedan krik se vinuo: Parobrodgori!

„Isea“ u plamenu.

U Rogoznici izčekivali dolazak parobroda „Isea“, koji odplovio iz Šibenika u 5 sati popodne, u trgovackoj pruzi, krcat robe. Kako je bila strašna oluja, kapetan parobroda gosp. Kalačić htio da yidi, kakovo je vriemo kod Ploče (Planca) i približio se svjetioniku „Mulo“ u namjeri, ako vrieme bude prilično, da prosliđe put Trogira. Ali između svjetionika i Rogoznice bijaše tako uzburkano more, da ne bijaše druge nego skrenuti natrag u Rogoznicu te počekati dok se oluja slgne.

Valovi udarahu bješno i valjavu parobrod dok se ovaj okreće prama Rogoznici, i uzbijao se u tolikoj mjeri, da se je i onaj mnogobrojni teret na palubi stao micati i jedan o drugi udarati. Iz tog trvajnja, kako je medju teretom bilo jedno 1000 sanduka petroleja, više baćivica benzina i spirita, razvi se vatru i to najprije na prednjoj strani broda, da odmah zatim zahvatiti cielu palubu, gdje god je bilo što upaljivo espava.

III u vatu — III u vodu.

Vatra je uhvalila takav mah, da je medju svjetom na parobrodu zavladala silna strava. Putnika srećom nije bilo nego sama momčad sa čestnicima broda, ukupno 17. Jedan dio momčadi skloni se na provu, drugi na krmu, kako se gdje tko desio. Na gašenje požara nije se moglo misliti, jer bi sav trud bio uzaludan. I mnogi su bili već obraćunali s ovim svjetom gledajući s jedne strane sukljujuće plamenove, s druge pak bješne morske valove što tražuju svoje žrtve.

Kapetanova odvažnosti i prisutnost duha.

Zapovjednik broda gosp. Kalačić ostao je i dalje na mostu. Da spasi parobrod i momčad dade nalog „svom snagom napred“ prama grebenastom otočiću Mala Smokvica što leži na ulazu u rogozničku luku. I tako je još u pravi čas uspio da pravom dodje na grebene i nasuće parobrod.

U tili čas momčad sa prove skoči na grebene, a oni sa krme, buduć udaljeni od kraja, bacise se u more i preplivaše do otočića. Neke je već na parobrodu zahvatio bio plamen, ali oni potrgaše sa sebe odjela i skoro goli bacise se u more.

Jedini je kapetan još stajao na svome mostu htijuci privezati i osigurati brod blizu kraja, da bi se spasili što se spasiti dade. Plamen je međutim bio takav da nitko nije mogao približiti se sidru ili konopima. Kapetan, videći da niti dokumente od broda nemaju spasiti, i pošto se već nalazio u skrajnjoj pogibelji, jer i njeg već plamen bio zahvatilo, bac se u more i sretno se spasi.

Plutajuća baklja.

Vatra je međutim prodrla i u stivu, a napokon i u samu strojarnu. Stroj se bio strašno ugrijao i prestao raditi, te „Isea“, gonjena vjetrom, odusti se od obale. Tako je plovila sama, u ogromnom plamenu, sve uzduž obale od Smokvice na sjevero-zapad prama Primoštenu.

Pomoć.

Rogoznici, netom bijahu opazili plamen, opravše parobrod „Obrovac“, družta „Dalmatia“ koji je ondje nočio, te leut na 6 vesela.

Cieli ovej dogodaj zbio se u malo časa, brzinom upravo nevjerojatnom, i posmje iz Rogoznice stigla je na vrieme, da spasi momčad broda, izloženu studeni i vjetru.

Ciela Rogoznica sva u strahu pratila je dogadjaj. Uzdasi letili su k nebū i mnoga je brižna majka zavjetovala se Bl. Djevici Mariji od Kapelice, neka bi spasila nesretnike.

Netom parobrod „Obrovac“ i brodovi prispešće sa spašenicima u selo, cieo pučanstvo pozdravilo ih velikim odusjevljenjem i sv se natjecalu, da spašenike pomognu i da im daju jela, pića, odjela i ležista, a ranjenike da njeguju.

Ranjeni.

Bijahu ranjeni, od opeklina ili pada na grebene, kapetan Ivan Kalačić iz Cavata, prvi čestnik Petar Papi iz Cavata, prvi strojar Ante Česka iz Trsta, drugi strojar Enrik Stanic iz Pule, ložač Sorinčić Šime iz Sestrjura — svaki lako, a uglijar Prostan Pavlo iz Smokovića težko.

Pomoć iz Šibenika.

Prvi glas stigao je u Šibenik poslije 7 sati večer i to lučkom uredu od upravitelja pošte u Rogoznici.

Upravitelj lučkog ureda g. Selestrian odmah je poslao u pomoć jednu oveču torpiljarku, koju je ratni brod Schwarzenberg stavio na raspolažanje.

Torpiljarka je došla na mjesto katastrofe oko 10 sati i 45 časa. Buduć pak lučki ured u Šibeniku privadio zapovjedniku Schwarzenberga da ima ranjenih, to je zapovjednik Schwarzenberga poslao odmah i drugu torpiljarku s vojničkim liečnikom i lekovima. Liečnik je vanrednom požrtvovnošću povezao ranjenima rane.

U jutro je parobrod „Split“, družta „Dalmatia“, dolazeći iz Splita preuzeo momčad u Šibenik, gdje je težko ranjeni uglijar smješten u bolnicu.

Sudbina „Isee“.

„Isea“ je međutim, sva u plamenu, plovila prama Primoštenu, gdje je također bila velika uzrujanost. Primoštenici su već misili, da će ta plutajuća baklja zaći u njihovu luku, gdje se i onako nalazi nedavno nasukana jedna talijanska jedrenjača, ali je vjetar bacio parobrod dalje od obale, na jugo-iztočnu stranu otoka Maslovnika, koji je jugo-zapadno od Primoštena, nakon što je prevlado put od 4 milje.

„Obrovac“ i dve torpiljarke pokušaše da „Iseu“ spaše, ali radi sukljajućih plamenova nemogahu joj se približiti.

Mnjenje vještaka o katastrofi

U četvrtak posle pošlo je parobrodom „Nada“ na lice mjesto sudbeno povjerenstvo u kojem bijaše savjetnik g. Dominis i sudbeni vještaci upravitelj lukog ureda gosp. Selestirin i kapetan „Epidaura“ gosp. Tičac, a prisustvovahu još nadzornici „Dalmatije“ gosp. Machela, činovnike iste gosp. Jerić, kapetan Zafraňirović i drugi. Vještaci dali su svoje mnjenje o uzrocima požara, konstatirali su da je izgorio cijeli teret, da je „lsea“ na konoru morala eksplodirati i da spasavanju ostataka „lsea“ nije imalo smisla ni koristi — sve po prilici kako smo mi u ovom našem izvješću navele.

Eksplozija

Oko 11 sati u noći „Isea“, nalazeć se na grebenima Maslovnika, nakon što se napuniла voda, nagnula se u novu bok. U kotlu, koji je bio jako vruć od vatre, koja u strojarni gorila, nastala je eksplozija sa velikom detonacijom i kotao se razpršnuo te odcjeplje jedan dio lieve strane broda, 6 m. duljine i 5 visine, takovom snagom da ga je bacio na kraj jedno 20 m. daleko od broda. (A ne da je torpiljarka pucala u parobrod i potopila ga, kako, uz ostale netočnosti, krivo izvješćuju neke vanjske novine).

Šteta uslied katas trofe.

Spasavanje „Isee“ nije imalo smisla, pošto od parobroda vidjeti je tek komadiće te bi se za spasavanje potrošilo mnogo više nego bi vredili eventualno spašeni komadi.

Parobrod „Isea“, društva „Dalmatia“, sagradjen je bio u Trstu god. 1881. Duljina mu 43 m., širina 6, a dubina 3. Brutto-tonelagi 250. Bila je osigurana za 12.000 K.

Propala roba, od koje nema ni traga, cieni se na 200.000 K.

Obavještimo, da su vještaci ustavnovili, da je kapetan sa celiom momčadi izdržao do skrajnih granica svoju dužnost, da im se nemože pripisati nikakva odgovornost, nego je odvajali i samopričegor kapetana zahtijevati da je ova težka katastrofa ostala bez ljudskih žrtava.

Nevrieme one noći bijase takovo da se je brzi parobrod ug. hrv. društva „Gödöllö“, idući iz Zadra za Split, morao povratiti sa Ploče i zakloniti se za jedno satu u Primošten.

Spašeni mornari bijahu i u Šibeniku metom obće pažnje, te je odvažni kamen gosp. Kalačić primio sa raznih strana e najvrćuće simpatije i priznanja.

OGLAS.

Javljam P. N. općinstvu da smo već započeli radom u našoj modernoj krojačnici na obali kod Hotel de la Ville, pod upravljanjem i krojenjem modernog krojača, koji može poslužiti svakovrstnim rezanjem.

Cijene su štofe i izradbe odijela veoma
umjerene.

Primaju se naručbe za štofe i odijela
i izvani.

**Prva Dalmatinska Tvornica
Prediva i Tkala u Šibeniku
PAŠKO RORA I DRUG**

Hrvatska Tiskara --
Dr. Krstelj i drug) — ŠIBENIK
zrađuje najmoderne --
tiskarske radnje.

Božićni dar

koji korist s radošću snaja

Singer Co. Šivaci strojevi dion. dr.
Šibenik, Glavna ulica